
shrIshrInivAsastavaH

श्रीश्रीनिवासस्तवः

Document Information

Text title : shrIshrInivAsastava

File name : shrInivAsastava.itx

Category : vishhnu, venkateshwara, stotra, vishnu

Location : doc_vishhnu

Author : shrIshailastAtayAchArya

Transliterated by : Malleswara Rao Yellapragada malleswararaoy at yahoo.com

Proofread by : Malleswara Rao Yellapragada malleswararaoy at yahoo.com

Source : Venkatesha Kavyakalapa

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीश्रीनिवासस्तवः

श्री श्रीनिवासपरब्रह्मणो नमः

आत्रेय श्रीवेङ्कटाध्वरिणः कृतौ

श्रवणानन्दे

प्रथमशतकम्

आयक्यायुधमा य मामङ्गुरोराचार्यवर्गं भजे

यस्यान्तर्निगमान्तदेशिकयतिश्रेष्ठौ मुनिर्यामुनः ।

रामस्तामरसेक्षाणः स य मुनिर्नाथः शठारातिरि-

त्यन्तस्सन्तमसच्छिद्यः श्रुतिदृशामत्रेसरा जाग्रति ॥ श्रीः ॥

या कल्याणनिधिर्प्रजन्ति शरणां यामेव धीमेदुरा

यक्षेशन्ति यथेक्षिता भुवि जना यस्यै हरिस्तिष्ठते ।

यस्या जातमिदं वदन्ति भुवनं यस्याः सदस्याः सुरा

यस्यामायतते शिवं भगवस्तामिन्दिरां चिन्तये ॥ २ ॥

माकानेकलङ्कार्यर्षणायैर श्रान्तविश्राणनै-

र्मानाकाङ्क्षितसंविधाननिपुणो नारायणो जाग्रति ।

कष्टं कष्टमुपेत्य दृष्टनृपतिद्वारक्षमा रक्ष मा-

मित्याकञ्चकृतां वृथैव दिवसान्येतानि यातानि नः ॥ ३ ॥

तूर्णं दुर्नरपालवर्णनमडादुर्नाटकोपकमं

दोषं शेषयितुं वृषायलपते तोषं य नेतुं सतः ।

अत्रामुत्र य लब्धुमग्रसुमनोलभ्यानि भाग्यान्यमी

पद्माकान्त तव स्तवे भवदवैरार्ताः प्रवर्तामहे ॥ ४ ॥

वाया वाञ्छति यत्तव स्तवमिह प्रह्लापि जिह्वा चिरा-

दाराध्यामि भवन्तमित्यपदिशंस्तेनापराध्यामि ते ।

यद्वादसावतिबालवागिति कृपाव्याजय ते जायते

सन्तते शिशुकैः शुकैश्च कवितो वार्णोऽपि कर्णोत्सवम् ॥ ५ ॥

मालीमस्यमवापिता घनतमःप्राथैर्मुंरारे चिरा-
 द्विङ्गावैरिव जङ्गमाधमगुणाभासैरियं भारती ।
 तत्तादृग्विरशङ्करशिरःकम्पस्य सम्पादकै-
 र्गम्भीरैरवदायते तव गुणैर्गाङ्गैस्तदङ्गैरिव ॥ ६ ॥

जम्बालम्बनचित्तकम्पनमलाकुम्भाभवक्षोजम्बु-
 द्रम्बाधामरशम्बलीदृढरीरम्बादिकं भावुकम् ।
 शम्बालोलमवेक्ष्य मुख्यतु जनः किं पामरेणामुना
 त्वं पादाभ्युज्युम्बनं भगवतः सम्पाद्येथा मनः ॥ ७ ॥

वेदैर्वक्तुमज्जद्यो गुणगणान् विश्लेश ते नेशते
 स्तोतुं तान् मितया गिरा व्यवसितो ङास्याय ङा स्याद्यम् ।
 सिन्धुं राघवसेतुनाऽपि तरितुं तं सर्वतो दृशशकं
 को वा लङ्घयितुं व्यवस्यति कुशस्तम्भेन कुम्भेन वा ॥ ८ ॥

मुग्धे वाणि नृणां गुणाः कतिपये मिथ्या निबद्धा इति
 प्रोत्सिक्ता भगवद्गुणानुकथनारम्भाय किं जम्बसे ।
 आकृष्टाः कतिचिद् वनेषु उरिणा इत्याजिडार्षामडो
 लुब्धो लब्धमदो विधास्यति विधोरङ्गे कुरङ्गेऽपि कः ॥ ९ ॥

त्वत्कल्याणगुणामृतार्णवसुधावेशोऽपि वीढो भवं
 ङन्तीति स्तवविस्तरेष्वपट्टता नातीव दोषाय नः ।
 आपाताप्लव अेव जङ्गुदुहितर्यङ्गाय शुद्धैर्भवेत्
 तस्या नेतरगाधवारिषु तलस्यशोऽपि नापेक्षितः ॥ १० ॥

सन्दर्भे मम माऽस्तु सुन्दरतया सन्तोषसान्द्रो भुधः
 किन्तु त्वद्गुणवेशपेशलतया सन्तुष्यतु श्रीपते ।
 राजानो मणिपेटिकाभवडिता रक्षन्ति यत् तत्र नो
 पेटिसौष्ठवमेव डेतुरपि तु ष्यातं मणैर्गौरवम् ॥ ११ ॥

नाधं भूतमडो वडामि शिरसा त्वत्पादजतं न य
 द्वैतीयीडमथ त्वदीक्षणाभुवः शौरै तृतीयस्य वा ।
 अन्ते नावसमप्यवाप्य जननं तुर्यान्न वा पञ्चमे
 डिञ्चालं यरतां गुरुस्तदपि ते स्तोत्रे प्रवर्ते कथम् ॥ १२ ॥

ओङ्कारस्य रडस्यमित्यज इति ब्रह्मेति सर्वात्मना-
 मात्मेति प्रकृतेः परः पुरुष इत्याधः स्वयम्भूरिति ।

वेदान्तैरवबोधिताय भगवन् विश्वैकज्ञवातवे
बोधानन्दमयाय सिन्धुदुहितुर्नाथाय तुभ्यं नमः ॥ १३ ॥

यश्चक्षुर्जगतां तदेव निगमास्त्वग्यक्षुरायक्षते
लक्ष्मीनाथ तथापि दृश्यमितरादृश्यः स्वयं पश्यसि ।
अप्येतच्छतमन्युपावकञ्चनिस्थानं सदा नः पुन-
र्वक्त्रं देव तव प्रसादशिशिरं उर्षं दृशोर्वर्षति ॥ १४ ॥

तत्तादृक्करुणारसैरविरलैस्त्वन्मानसं शीतलं
तापानां त्रितयं हरेदिति हरे धैर्यं ममोदग्यति ।
तज्जन्मा विवृणोति शीतकिराणस्तच्छैत्यमत्युज्ज्वलं
विद्गं कार्यगुणं हि काराणगुणे शंसन्ति निस्संशयम् ॥ १५ ॥

नित्याय स्वतनुस्थवारिधिवरापत्याय मृत्युञ्जय-
स्तुत्याय क्षपितप्रणाम्रजनदौर्गत्याय सत्यात्मने ।
धञ्छानिर्मितविश्वजन्यवनसंडाराय निश्श्रेयस-
द्वाराय स्थिरसम्पदे नम षट् नारायणायास्तु ते ॥ १६ ॥

दीनानां सुरधेनवे तनुभृतामन्तस्तमोभानवे
मायातूलकुशानवे कलयते मानक्षतिं दानवे ।
निर्धूताभिलकर्मणो विनमतां नित्येन्दिरानर्मणो
तुभ्यं निर्मलधर्मणो नम षट् कुर्मः परब्रह्मणो ॥ १७ ॥

पादाम्भोजमलं भजामि भवतो वेदाग्यलैरग्नितं
प्रथ्यातात् किल पत्रगायलपते यस्य प्रभावादसौ ।
सिद्धा मूर्ध्नि इनीश्वरस्य पृथिवी शर्वस्य थापो मुने-
रग्निश्चाक्षपदस्त्रिवर्णजनुषां शुश्रूषकामिस्तथा ॥ १८ ॥

मूर्तीनां तिसृणां परा तु कतमेत्यञ्जाक्ष संशेरते
भ्रान्तिं यान्ति य देवतान्तरपरैर्यै वाज्मयैस्तामसैः ।
यः पादाम्भु ददाति यस्तदुपसङ्गुह्नाति गृह्णाति वा
यश्चैतच्छिरसैव तेषु परमः को वेति पृच्छामि तान् ॥ १९ ॥

पर्यङ्कुस्तव पङ्कज्जाक्ष गिरिजाप्राणेशितुर्भूषणं
थारु त्वच्चरणारविन्दसलिलं यूडापदे मालिका ।
मन्त्रो नित्यजपोयितो ननु भवन्नामैव तद्योषितः
पारम्ये भवतो मुकुन्द भुवि ङः सन्देगिघे मन्देतरः ॥ २० ॥

नालीके जननं स्थितिं च लजतो नारायणं ब्रह्माणः
स्थानेऽभूद् रज एव कारणगुणः कार्ये हि सूते गुणम् ।
ठशाने पुनरन्धकारिपदभाज्यर्द्धं तमस्तत् किल
श्रीवासे त्वयि सारसत्वविभवः सञ्जाघटीति स्फुटम् ॥ २१ ॥

नागेन्द्राद्रिविडार सारसवनस्तोमप्रकाशावडा
धीरोदारपदकमा मतिमताध्येया सुवर्णाङ्कतिः ।
पुष्यन्ती निजमौलिना सुमनसो जयोतिष्मद्गुणज्वला
त्रय्येषा सुरपूज्य रजयतितरां त्वय्येव लक्ष्मीरिव ॥ २२ ॥

नित्यापाङ्कतमीर्निरत्ययशुभाधारैर्वृतो बान्धवैः
प्रौढाभस्थिरधीरसन्नभवनस्थायी व्यथाभारलुत् ।
सद्गोष्ठीषु सदा विमानमधिकं प्राप्नः श्रितस्त्वां उरे
तत्तुल्यस्त्वदनाश्रितश्च भगवन्नन्त्ये भङ्गं विदुः ॥ २३ ॥

श्रेयस्तोयदसम्प्रदायरसिकच्छायः सहायः श्रिय-
श्चिन्तारत्नसपत्नवीक्षितलवश्चेकीयतामन्वडम् ।
यो विश्वेन च गात्रवान् डिमरुथाऽप्युष्णांशुना नेत्रवान्
सुग्रीवेण च मित्रवान् कुशलवब्रह्मादिभिः पुत्रवान् ॥ २४ ॥

पूर्वं त्वत्पदपांसुना बलिरिपो पूता जलध्वङ्गना
पुंसः साऽपि सुरापगा वितनुते पूतान् सुरापानपि ।
पत्नी योगिवरस्य सा सुरपगा प्राप्ता विशुद्धिं परां
तेनेत्यत्र न विस्मयः स मम हिं पापं न लोपं नयेत् ॥ २५ ॥

मामाराध्य दुरत्ययं स्वयममी मायापयोधिं तर-
न्वित्यालोच्य सडेन्द्रियैरिड वपुस्त्वं येतनेत्योऽदृशः ।
तेष्वेके तत एव दृष्टतशतं सञ्चिन्वते श्रीपते
क्लृप्ते तापशमाय विन्दति सरस्यन्धस्तु पातव्यथाम् ॥ २६ ॥

गोविन्देति कृपाकरेति कमलाकान्तेति कृष्णेति वा
काकुत्स्थेति रघूद्भजेति जलदृश्यामेति रामेति वा ।
वैकुण्ठेत्यतियाण्डकण्टकवनीदावेति देवेति वा
शेषाद्रीश तवैव नाम कथयन् श्रेयो न विन्देत् कः ॥ २७ ॥

कल्याणैकनिकेतनं तदनघं कालाम्बुदृश्यामलं

चित्ते नृत्यतु शेषभूधरशिरोरत्नं चिरत्नं मलः ।
यस्योरस्यनिशं सुता जलनिर्घेयस्यास्ति तन्मेभवा
पार्श्वे यस्य पदे य तत्प्रियतमा यत् तत्र शेते स्वयम् ॥ २८ ॥

दुरादेव निरस्य दृष्टनृपतिद्वाराग्रनित्यस्थितिं
तारावल्लभदुर्लभप्रभुमुभं धाराधरश्यामलम् ।
पारावारसुतासभं सुमनसामाराधयामः प्रभुं
धोरापारसमस्तदुष्कृतपरीडाराय नारायणम् ॥ २९ ॥

कीर्तिं नश्चिरवर्तिनीं क्षितितले पुष्पात्तु कृष्णाम्बुदः
कश्चित् तापडरो गृहीतकमलः कल्लोविनीवल्लभात् ।
धिन्वन् श्रुवनदानतो जगदिदं तन्वन्नदीनां श्रियं
प्राप्तः साधुकदम्बजृम्भणकरः श्रीवेङ्कटकृष्णधरम् ॥ ३० ॥

आस्तामष्टनवैर्दिनैरपयती प्रास्तापर्वगस्पृष्टा
वृषणोन्तःपुरकेगिताएडवविधौ तृषणा कदुषणाञ्चिता ।
दीक्षामाश्रितरक्षणो कृतवतो मोक्षाय लक्ष्मीपतेः
साक्षदेव पदारविन्दविषयां प्रेक्षामपेक्षामडे ॥ ३१ ॥

कल्याणानि चिरं तरङ्गगयतु नः कारुण्यकल्लोविनी-
कान्तस्त्वान्त्यरस्सतां सकलयन् काकोदरेन्द्रायलम् ।
आमोदादमृतं ददाति विबुधप्राताय जातादरो
गामभीर्यैकनिधिर्धनैरभिगतो यो श्रुवनप्रोप्सुभिः ॥ ३२ ॥

पुण्याराण्यमडीरुडैरविरले पुष्पासवैशशीतले
नानादिगजनसेव्यमान शिभरे नागाधिपक्षमाधरे ।
आविर्भूतमुपासितं मुनिजनैरप्राकृतं दैवतं
पद्माकान्तभुजान्तरं शुभपरीपाकाद्विलोकामडे ॥ ३३ ॥

अङ्घ्रिं जिघ्रति वेङ्कटायलपतेरारुण्य योरुद्धयी-
मध्यास्ते रशनामथाटति कटोमासेवते नन्दकम् ।
वक्षस्थां श्रयते श्रियं विडरते शङ्गे रथाङ्गे य धी-
रालीढे मुभयन्द्रमण्डलसुधां कोटीरमाटीकते ॥ ३४ ॥

ध्यातं योगकलाविलासरसिडैशशीतं दयास्रोतसा
प्यातं मौण्डिषु कुत्रिमेतरगिरां कीतं श्रिया विभ्रमैः ।
वेतण्डेन्द्रविपद्भिर्मोचनयाणं वातन्धयक्षमाधरे

जतं धाम निरामयं प्रशमयत्वा तद्भुजतं मम ॥ ३५ ॥

डेमाटोपविडम्बिगान्नसुषमां वामालकां कामपि
प्रेमावेशवशेन वक्षसि वड-वैमानिकेन्द्राञ्चितः ।
क्षेमाणि स्वयमातनोतु जगतां कामाभिरामाकृति-
र्भूमा कोऽपि भुजङ्गभूधरशिरस्सीमातमालोपमः ॥ ३६ ॥

प्रातर्नातनवं तवाभिगमनं पश्चात्त्वद्यक्षिणं
द्रव्यं नार्जयमायं न य ततः प्राज्यां त्वदिज्यामषि ।
स्वाध्यायं न य उर्षडेतुमजपं नाध्यायमङ्घ्री य ते
तन्मे जन्म विपश्चितोऽपि विह्वलं शौरे तिरश्चामिव ॥ ३७ ॥

भोगीशानमलीघरेन्द्रमकुटीपाटीरवाटीयर-
दृमिल्लोत्सुल्लसरोजपत्रनयनानेत्रैकपात्रायितः ।
नाभीपद्मनिवासिधातृवदनप्रोधज्जरदृभारती-
गानाकर्णनलृष्टकर्णयुगलः पायादपूर्वः प्रभुः ॥ ३८ ॥

नाभेरेव बभूव यस्य गगनं नेत्रादसौ तन्मणिः
चित्तात्तत्परिपन्थि धाम शिशिरं तच्छेभरः कृलतः ।
प्राणान्तलरकङ्कुणशनमदोमित्रं य वकाद्यं
शेषाद्राववलोकितो हरिरुरोभूषायितान्तःपुरः ॥ ३९ ॥

शौरे वाहनयाञ्चकथं शकुनिं मुक्त्वा गजश्रादिकान्
सर्पे संविशसे कथं मणिमये तल्पेऽप्यनल्पे सति ।
विस्तीर्णालयडीनवत् सुबहुषु स्थानेषु सत्स्वप्यडो
पुत्रं नाभिभिले न्यधाः कथमिमां पत्नीं य वक्षस्थले ॥ ४० ॥

अविरतमधुपानक्षुब्धदक्षिणुवाणा-
भवनिभृद्घमानामास्यमात्मम्भरीणाम् ।
परुषतममपास्य प्रत्यङ्गं नित्यलर्ष-
प्रदमिदमवलोके पद्मनाभाङ्घ्रिपद्मम् ॥ ४१ ॥

सकलकुशलदायी सर्वदेवातिशायी
प्रबलदृरितलावी भक्तचित्तानुसेवी ।
भवगहनविदारी पारिजातापहारी
कृष्टिपतिगिरिवासी पाद्मपद्माविलासी ॥ ४२ ॥

ઉરુતરદુરિતૈઘધ્વંસદક્ષૈઃ કટાક્ષૈઃ
 ઉપચિતકમલાનામુત્પલશ્યામલાનામ્ ।
 કૃણિગિરિનિલયાનાં ભક્તદત્તાભયાનાં
 દૃઢમતિરહમઘ સ્તોમમભ્યેમિ ભાસામ્ ॥ ૪૩ ॥

પ્રબલદનુજપાળીપ્રાણસંહારકેળી-
 પટિમઘટિતકીર્તિભાસ્વદાનન્દમૂર્તિઃ ।
 કૃણિગિરિગૃહમેઘી ભક્તબાધાનિરોધી
 ભવતુ હૃદિ મમાયં પ્રાસ્તુવત્રાગમા ચમ્ ॥ ૪૪ ॥

કમલવિમલશોભાવિભ્રમાદભ્રમાન્-
 ક્ષપણનિપુણવક્ત્રઃ કૌણપાનામમિત્રઃ ।
 ઉરસિ સરસિજાક્ષીમુદ્રહલ્વિદ્રદાઢ્યં-
 કરણચરણરેણુઃ કોઽપિ પાયાદપાયાત્ ॥ ૪૫ ॥

વિવિધનિગમસારે વિશ્વરક્ષૈકધીરે
 વૃષશિખરિવિહારે વક્ષસાઽઽશ્ચિષ્ટદારે ।
 ભગવતિ યદુવીરે ભક્તબુદ્ધેરદૂરે
 ભવતુ ચિરમુદારે ભાવના નિર્વિકારે ॥ ૪૬ ॥

અનિશમુરુભિરત્રામુગ્ર ચ કલેશમૂલૈઃ
 કિમુદરભૃતિકાર્યૈરાપ્રયાણાદવાર્યૈઃ ।
 સુખમનઘમવામું સોઽહમમ્બોદભાસં
 કૃણિપતિગિરિવાસં ભાવયે શ્રીનિવાસમ્ ॥ ૪૭ ॥

પ્રતિકટકમટિત્વા પાર્થિવાત્રે નટિત્વા
 પટુચટુશતમુક્ત્વા પાતકાન્થેવ કૃત્વા ।
 કિમિહ ફલમવામં કેવલં કૈટભારેઃ
 સ્મર ચરણસરોજે સન્તરામ્યન્તરાત્મન્ ॥ ૪૮ ॥

વશયતિ હૃદયં મે વર્ષતિ શ્રીશ હર્ષં
 જનયતિ પરિશુદ્ધિં જાયતે મઙ્ગળાય ।
 દમયતિ પરિતાપં દેવ નિર્હન્તિ પાપં
 દરમપિ વિધુનીતે દર્શનં તાવકીનમ્ ॥ ૪૯ ॥

કબલિતઘનવર્ગઃ કાન્તિભિઃ પેશલાભિઃ
 કમલવનનિવાસાકાન્તબાહાન્તરાલઃ ।

पुरुष षड् रथाङ्गी पूर्णिमायन्द्रबिम्ब-
प्रतिभटवदनश्रीः प्रातराभातु चित्ते ॥ ५० ॥

सुरतरुखिवोदारो दारोपशोबिभुजान्तरः
मधुरकरुणालोको लोकोपरक्षणादीक्षितः ।
अभिलसुमनःकोटीकोटीरयुम्भिपदाम्बुजः
कृण्णिधरणिभृन्मल्लो मल्लोचनाभरणायते ॥ ५१ ॥

तमुपनिषदां सारं सारङ्गलाञ्छनलोचनं
प्रकटितकृपासारं सारम्भमाश्रितपालने ।
लयमिड रुषा वारं वारं नयन्तममुं द्विषां
वृषगिरिपतिं वारं वारं शुभाय विचिन्तये ॥ ५२ ॥

मुनिभिरनिशं ध्येया गेया सुरप्रमदाजनैः
वलभिदुपलख्यायादायाददीप्तिवसत्तनुः ।
उरसि विडरज्जया कायाधवाभयदायिनी
विडितदुरितापाया पायाद्भृषायलदेवता ॥ ५३ ॥

दुरितभरिते दुर्देडेऽस्मिन् दुरामयदूषिते
मम नवनवस्तर्षोत्कर्षो भवत्यनिवारितः ।
अमुमुपनयन्नभोजश्रीकदम्बविडम्बके
तव हृतनमत्भेदे पादे रुचिं रथयेशितः ॥ ५४ ॥

अभिगतिमुपैरस्यामि श्रीनिवास न वासरान्
प्रशमितभवोद्वेगैर्योगैर्नयामि न यामिनीः ।
न य विरथये नाथ न्रुण्यत्तमांसि नमांसि ते
तदपि भवता डा मे मुक्तिस्मृडाऽपि न डापिता ॥ ५५ ॥

दुरत्ययरुजातुरे दुरितधूसरे नश्वरे
उरे भत कलेवरे मतिउरे कृतघ्नोदरे ।
स्मृडामिड विडाय ते स्मरति मानसं मे यथा
तथा कुरु सुधाब्धिजासभ दयामविघ्नोदयाम् ॥ ५६ ॥

तमःप्रकररुद्धये तदनु सत्त्वसंवृद्धये
विशुद्धमत्तिसिद्धये विमलनिर्भृतेर्लब्धय ।
भवन्तु मयि सन्ततं भगवतो वृषाद्रिप्रभोः
प्रगेतनपयोरुडप्रतिभटाः कटाक्षच्छटाः ॥ ५७ ॥

प्रपन्नानां नानादृशितपरितापव्यतिकरं
 निरुन्धाना धानाप्रदमुनिधनेशीकृतियाणा ।
 प्रबिम्बाणाऽऽम्बाणामपि मदुतरां दीप्तिमनधाम्
 भृताशेषा शेषायलशिष्परभूषा विजयते ॥ ५८ ॥

मुद्दे वो देवोऽयं भवतु भुजगेन्द्रायलतटी-
 कृतावासो वासोरुचिनिययधूताथिररुचिः ।
 गजगदीनां दीनां शमयितुमवस्थां करुणया
 निजग्राह ग्राहप्रभृतिरिपुवर्गं सपदि यः ॥ ५९ ॥

अभीष्टं वो दृग्धामभिलमिड गोपालतिलकः
 पयोदश्यामाङ्गः कृण्विधरिणिभृत्नाननयरः ।
 अघा सं वद्धानामल्ल जरतीनामपि गवां
 परीपोषं कुर्वन् रसममितमुत्पाद्यति यः ॥ ६० ॥

नमस्तस्मै भस्मीकृतनरकबाणादिविबुध-
 प्रतिद्वन्द्विश्रेणीविषतरुवनीकाय मलते ।
 दुतानां लव्यानां नियतमुपभोक्त्रेऽधिसवनं
 प्रशस्ताराध्याय प्रयुरुरुचये निरस्यशुचये ॥ ६१ ॥

विहारि जगद्गुह्यवस्थितिविलोपनैर्यातनां
 धुनातु मिथुनं मिथस्तदवियोगि यत्रैककम् ।
 वदन्ति वसुधाधरं पुनरयञ्चलाभं बुधाः
 परं नवसुधाधरं स्फुरति यञ्चलाभं तथा ॥ ६२ ॥

शुचये रयये प्राणाममस्मै
 प्रभवे सुप्रभवेषपेशलाय
 उरये निरयेक्षणं क्षणं यं
 विनता नो जनता कदाप्युपैति ॥ ६३ ॥

कलिकल्मषहारिनामधेयं
 कलये तापसमानसावधेयम् ।
 मदनस्पृहणीयउपधेयं
 तदनन्तायलमौलिभागधेयम् ॥ ६४ ॥

तव सागरभूस्तु धर्मपत्नी

दिवसानामधिपो निवासवेदिः ।
शिवधातृमुष्मास्सुतास्त्वदन्यै-
स्वधार्यो मडिमा कथं त्वदीयः ॥ ६५ ॥

मधुरं विधुरभ्यवङ्गत्रिभिम्भं
मडितं धाम डितं मष्माशनेभ्यः ।
तददं मददन्तु दानवानां
विदधे भीत्युदधेः प्लवं गुणाढ्यम् ॥ ६६ ॥

नमतां ममतावलेपलन्त्रे
वरदाय स्फुरदायतेक्षणाया ।
करवै मुरवैरिणे प्रणामा-
नुरगोर्वीधरगो य अेष भाति ॥ ६७ ॥

करुणावरुणालयं मुरारे
कमलाक्षं कमलाक्षमासमेतम् ।
भजते निजतेजसा जिताई
विगतांडा जगतां धुरन्धरं त्वाम् ॥ ६८ ॥

अनन्तशैलेश तवाभिधानं
क्षणां गृणन्तः प्रविशन्ति नाकम् ।
रमासप त्वद्विमुष्माश्च मध्ये
रसङ्गतं लन्त तमेव यान्ति ॥ ६९ ॥

प्रसाधयेद् यां तपसा यिरेण
स्मरान्तक श्लाघ्यतरां गतिं ताम् ।
वृषायलारण्यनिषादकाना
प्रसादलेशेन न साधयेत्किम् ॥ ७० ॥

ददासि दासप्रकराय राय
स्तथाऽपि नाथ त्वमकम्पसम्पत् ।
श्रियो वियोगस्य कथा कथं स्या-
दडीनपृथ्वीभृद्गुपाश्रयस्य ॥ ७१ ॥

प्राप्तोदयो छि प्रथमाद्रिशृङ्गे
दोषावसाने हरिरेष दृश्यः ।
संशोषयन्मानसवृत्तिपङ्गं

प्रसन्नपङ्कुरुशोभनाभः ॥ ७२ ॥

सा काऽपि राकाशशिदास्यदास्य-

मुद्रा समुद्रात्मजया जयाढ्या ।

शेषाद्रिभूषा जलदाविशेषा

पायादपायाद्भ्रसतिः कृपायाः ॥ ७३ ॥

अन्यादृशी ताक्ष्यरथा सुधाब्धि-

कन्यापदन्यासविशेषधन्या ।

मूर्तिर्मदार्तिं मङ्गीयकीर्ति-

र्भुषणातु कृषणा विनतेष्वनुषणा ॥ ७४ ॥

भवान् पुराणः पुरुषः प्रसिद्धो

वयोऽधिकं तावकवाडभाडुः ।

कापि त्वरा ते करिराजगर्जा-

काले कथङ्कारमभून्पुरारे ॥ ७५ ॥

नरे नरेऽलं धनयापलेन

नवं नवं व्यातनवं स्तवं यत् ।

ततस्ततं दोषमशेषमुञ्च्यै-

स्तव स्तवः श्रीकमन स्थिनत्तु ॥ ७६ ॥

न मे मनो योषिदुरोजकुम्भे

न स्वीयडिम्भे न य शातकुम्भे ।

परं तु रन्तुः कमलालयायाः

पदारविन्दे रुचिमेव विन्दे ॥ ७७ ॥

अभूरिवर्धोन्मुपमेघसुन्दरै-

रनाश्रितश्रीवृषशैलकन्दरैः ।

अनिन्दिरामन्दिरसद्भुजान्तरै-

रलं भतान्धै रिड देवतान्तरैः ॥ ७८ ॥

त्वद्दृष्टिपद्मैकधना धनान्तरं

न कामयन्ते न य साधनान्तरम् ।

अनन्तशैलेश भवन्तमेव यत्

कृणान्त्युपायं य क्लं य पण्डिताः ॥ ७९ ॥

नलिननयन नागशैलवासिन्
मलिनलुट्टामपि कल्मषापलन्तः ।
जननमरारोगदुःखशान्त्यै
यरारयुगं शरारं वृरारो त्वदीयम् ॥ ८० ॥

गोवर्धनोऽपि शिरसा विधृतः किमन्य-
थैन त्वयाधिजठरं सकलोऽपि लोकः ।
तस्मिन्निष्ठ त्वयि वृषाद्रिपतेऽलमात्म-
रक्षाभरं कृशतमो निदधामि दक्षे ॥ ८१ ॥

किं लो मनः कितवलम्पटशम्भलीनां
सम्भोगकेलिकिलिकिञ्चितसम्भमेरा ।
अम्भोजदम्भलरनेत्रयुगो यशोदा-
डिम्भो रसेन भवता परिरम्भणीयः ॥ ८२ ॥

मोट्टाथितं त्रिदशपट्टलकुट्टिनीनां
दृष्टं विनष्टमिदमष्टनवैर्दिनैस्तत् ।
दृष्टीकतां स्थितिमदुष्टिनि शुक्लसमष्टि-
कुट्टाकदृष्टिनि धृतक्षिण्णि वस्तुनीदम् ॥ ८३ ॥

दम्भोलिपाणिपुटभेदनशम्भलीनां
वक्षोजकुम्भपरिरम्भसुभोपलम्भम् ।
मा नाम थीकमत मानसामस्मदीयं
वैकुण्ठचिन्तनरसैर्वयमुत्सुकाः स्मः ॥ ८४ ॥

न मणीन् रमणीश्च सोऽलमीडे
न लयेभ्यः स्मृलये न वा गणैभ्यः ।
वरदशशरदशशतं दृशौ मे
भुजगाद्रौ शरारार्थिनो धिनोतु ॥ ८५ ॥

कारागेले संसृतिरूपे ल्रमतो मे
का रागे ले कृषरा विवृष्टे मतिवार्ता ।
नागोदारालार्यपते मां स्वयमव्या
नागो दारालङ्कृतमूर्ते मम वीक्ष्यम् ॥ ८६ ॥

वन्दारुषु मन्दारममन्दार्तिहरं ते
वन्दामल धन्दावपि निन्दावलमास्थम् ।

मारारिकुमारादिसमाराधितमूर्ते
नारायण घोरादपयारादिल पायाः ॥ ८७ ॥

प्रधानाय सम्पन्निधानाय भक्त-
व्यथानाशदत्तावधानाय तुभ्यम् ।
समस्ताधिनाथ स्वमस्थाभिःकृपुम्
नमस्तादित् नस्तमस्ताविधायिन् ॥ ८८ ॥

नागराजायले सागरात्र्यात्मजा-
कान्तभाडान्तरो दान्तभाधाडरः ।
वारिजाक्षश्रयत्पारिजातो जग-
द्राजते रक्षितुं राजतेजोमुष्पः ॥ ८९ ॥

मरुतां भगवन् मरुतां विरतिं
लषतां मिषतां द्विषतां ततयः ।
भवता मनुजुभवता मृदुतां
जडता मडता निडता षड ताः ॥ ९० ॥

किञ्चित्सञ्चिन्तये गोपीकिङ्किञ्चितवञ्चितम् ।
अञ्चितं ज्योतिरमरैरञ्जनाद्रावुदञ्चितम् ॥ ९१ ॥

सर्वदानन्दनिलयं सार्थयत्रवनीतलृत् ।
कृषरास्त्वं वेङ्कटाधीश किं तु शैलेन धार्यसे ॥ ९२ ॥

वृषायलपते कृत्स्नविषादलरक्षमम् ।
प्रपद्ये भवतः पादपयोरुलमलं कृशः ॥ ९३ ॥

मानयामो डरे न त्वामानयामो न ते मुदम् ।
पनायामोऽलल क्षुद्रान् धनायामोऽतो ङताः ॥ ९४ ॥

प्रपद्ये निरवधं तल्लुङ्गिभूधरभूषणम् ।
परब्रह्म डरब्रह्मदुर्लभं वल्लभं श्रियः ॥ ९५ ॥

अञ्जनमडीधरयरं जनमनीषा-
रञ्जनमधोक्षज निरञ्जनमिल त्वाम् ।
लोचनयुगीकृतविरोचनसुधांशुं
डेचन भजन्ति भवमोचनमलिङ्गाः ॥ ९६ ॥

सञ्चरति योगिदृष्टि किञ्च रविभिम्बे

यो लसति नीलघनजालसममूर्तिः ।
निष्कृतिविडीनभ्रुदुष्टुतिसमुत्थं
सङ्कटमपास्यतु स वेङ्कटगिरीशः ॥ ८७ ॥

धन्वुकरवृन्दपरिकन्दलदमन्दा-
नन्दकरमन्दससुन्दरमुभश्रि ।
निस्तुलमुपस्थितमुरस्स्थितवरस्त-
न्यस्तु मम शेषगिरिमस्तगतवस्तु ॥ ८८ ॥

प्रशमितपिशिताशं प्रास्तसंसारपाशं
कृतनतगदनाशं कीर्तिभिस्स्मेरिताशम् ।
नवजलदनिकाशं नागशैलप्रकाशं
परिदृतविषयाशं भावयामो रमेशम् ॥ ८९ ॥

कल्याणाम्यामशेषाम्युद्यविभवसम्पीडनकीडनाभ्यां
नाभ्यामभ्युद्गतस्य द्वियुगामुभशिशोः श्रूयमाणस्तवाभ्याम् ।
बोधामोदार्णवाभ्यां लुजगपरिबृढक्षमाधरालङ्कृतिभ्यां
दिव्याभ्यां दम्पतिभ्यां भवतु नम षट् देवतासेविताभ्याम् ॥ १०० ॥

॥ एत्यात्रेय श्रीवेङ्कटध्वरिङ्कृतिषु श्रवणानन्दे
श्रीनिवासस्तवे प्रथमशतकम् ॥

॥ अथ द्वितीयशतकम् ॥

श्रियः प्रियतमं सेवे शेषायलशिरोमणिम् ।
मङ्गितं सुमनोवृन्दैर्मन्दारमिव मादृशाम् ॥ १ ॥

कमनीयैर्निजालोकैः कमलानन्दकारिभिः
तमसामपनेतारं तमेव हरिमाश्रये ॥ २ ॥

परिष्कृताञ्जनधरं परं श्रुत्यन्तगोचरम् ।
लोचनं स्तौमि लोकानां किमप्यज्ञानमोचनम् ॥ ३ ॥

प्रतीपशरभारावलोपकं गजपालकम् ।
दधामि हरिमाश्रयं गुडाशयमिडाश्रये ॥ ४ ॥

अदृश्यं योगिवर्यैरप्यञ्जदीप्तिकरं हरिम् ।

उपतिष्ठेऽधिकारुण्यमुद्यन्तमिव भास्करम् ॥ ५ ॥

देवतामादिमां वन्दे धृतां भुजगभूभृता ।

समुद्रमाश्रितामुर्वी पृथुयापप्रसाधिताम् ॥ ६ ॥

आनन्दनिलयं वन्दे श्लाघ्यं द्युग्धार्षावादिभिः ।

श्रीधरं यत्र जागर्ति परं ज्योतिर्निरञ्जनम् ॥ ७ ॥

प्रपन्नाभयदोस्मीति सत्यापय वयो मयि ।

नाणीकशब्द उच्यतेः श्रीनिवासस्य ते यतः ॥ ८ ॥

प्रपञ्चास्यमुपास्य त्वां नृपञ्चास्यति मानवः ।

करोषि तस्य यत्स्वामिन् करोषितमभीप्सितम् ॥ ९ ॥

वृषायवेशस्य तुषारदीधितिद्विषा मुष्मेनार्तविषादछारिणः ।

मुद्गं निदानं धुसदावलिस्तुतं सदा पदाम्भोजमुदारमाश्रये ॥ १० ॥

सकृत्प्रपन्नाय कृशाय दैवतैरनाप्यमप्यर्पयसि स्थिरं पदम् ।

ध्यालुता माधव दुर्बलेषु छि प्रभूत्तमानां परमं विभूषणम् ॥ ११ ॥

अजस्रमप्यब्धिसुतां वल्लभुरस्यजामघिष्ठाय सृजन् प्रजा उरे ।

भवत्यङ्गो मन्मथजन्मभूर्भवान् तथापि कन्दर्पजिताऽभिमन्यसे ॥ १२ ॥

त्व किमिन्दुना तेन कलङ्कितेन यं प्रभिन्नतो नापगतान्धकारिता ।

तवैव वीक्षे मुष्मन्द्रमद्भुतं तमो मुरारे उरति स्मृतोऽपि यः ॥ १३ ॥

पतङ्ग उद्यन्नुपमानतां भव-

स्यदो नु[दोर्न]दिव प्रतिवक्तु [पत्तु]मर्द्धति ।

असंशयं दृष्यति यस्य दशने

जनो ययोस्त्वत्स्युदयं प्रपद्यते ॥ १४ ॥

कृष्णामृद्रीश गुणालिभिः क्षमा-

धृष्णविरोधिक्षपण्णादिभिश्श्रुतम् ।

प्रणामतस्त्वां निपुणाश्रयं त [-णः श्रयन् स]दा

नृणां पतीनेव तृणाव[य] मन्यते ॥ १५ ॥

मनस्तुरङ्गं विषयच्छटावटान्तरे गभीरेव द[पत]यालुमाशु मे ।

वितु[कु]ष्य दक्षं विरयथ्य शिक्षया

उरे तद्दु[मु]ञ्चैरधिरोद्धुमर्द्धसि ॥ १६ ॥

स्थिरमङ्गलदायकम् श्रितानां परमं धाम वृषाद्रिधाम वन्दे ।
स्मरमन्युमद्वैगद्वैरयुक्ता न रमन्ते हि यतोऽपश्चर युक्ताः ॥ १७ ॥

वलवैरिशिलावलेपलोपक्षमभू[भा]मण्डलभव्यदिव्यद्वेडम् ।
प्रणामत्तित्रदशा[शं] दृशोः पुरस्तात्
परमं वस्तु तदस्तु निष्कलं मे ॥ १८ ॥

तरुणार्ककरावमर्शदृष्यन्नविनाडङ्कृतिडङ्कृतिप्रवीणाम् ।
भवमोचन लोचनद्वयं ते भगवन्नामकमानसे यकास्तु ॥ १९ ॥

भुवनाभ्युदयावनान्तलील स्तवनादेव सतीहितार्थदातः ।
तव दास्यपदे मयीह शौरे भवदावानलपातिता न युक्ता ॥ २० ॥

वृषशैलवनस्थलीविहारी मधुहारी सुमनश्शिरस्सु नित्यम् ।
निहिताङ्घ्रिरलङ्कृतागमान्तो मम येतःकमले तु लालगीतु ॥ २१ ॥

धुतरो नमतां प्रसीद शार्ङ्गिन् एतरोपायविधावडं न शक्तः ।
तरणौ तरणो त्र[ङ्]पां सृजन्तौ
यरणौ ते शरणं वृणो शरण्यम्[ण्य] ॥ २२ ॥

एदमेव पदं सुरस्रवन्तीं जनयित्वा शिवयाम्भाम्भूव शम्भुम् ।
एति माधव दर्शयन् करस्ते सततं लोचनगोचरो मम स्तात् ॥ २३ ॥

जगदण्डसडस्रभारभेदो जठरस्यातिदृशस्य जतु मा भूत् ।
एति तद्भवकल्पनाय कट्यां कलितं श्रीधर चिन्तये करं ते ॥ २४ ॥

नतिरस्तु तटिद्धनधुतिभ्यां श्रितशेषायलशृङ्गसङ्गतिभ्याम् ।
परिपालितभक्तसन्ततिभ्यां प्रथमाभ्यामनुत्पद्यम्पतिभ्याम् ॥ २५ ॥

हरिनीलनिभं हरेरुरस्तल्लये श्रीः डिल यत्र वर्तमाना ।
उषिता ध्रुवमुत्पलेऽपि नीले कमला पद्म एवेति सौति बुद्धिम् ॥ २६ ॥

गारुत्मतधुतिविडम्भिनि कैटभारे
गाढे विराजति तवोरसि कौस्तुभोऽयम् ।
दीव्यत्तमालगडनाडितमेयडिम्नि
प्राथ्यावनीधरतटे भगवानिवाङ्कः ॥ २७ ॥

सर्वज्ञामस्तकगृहीतकलस्य तस्य
भ्रातुर्विधातुमनसः परमं प्रङ्गलार्षम् ।

लक्ष्म्याः किमिङ्गितमवेत्य वृषायलेन्दो
वङ्क्रेडर्धयन्द्रतिलकं वडसि प्रसन्नः ॥ २८ ॥

गोवर्धनं धृतवता गुणपूर्णा मूर्ध्ना
मन्थानमप्यथलमूढवता मडान्तम् ।
अम्भोरुडाक्ष वडसे किमपक्षपातात्
तं यारु काञ्चनमयम् य [गिरिं सु]मेरुम् ॥ २९ ॥

प्रह्लादवारणविभीषणभानुसूनु-
पाञ्चालराजतनयाप्रभुभावेनेन ।
तावद्धूमव तव नैवे वृषायलेन्दो
यावद्यशोडतिकृशमादृशरक्षणो ॥ ३० ॥

ग्राह्यगुणैः विरटन् करटीव नैते
लोकान्तरागमविलम्बसङ्घिषणो मे ।
धृत्यस्मदाद्यलसदासरिरक्षिषातो
जगर्ति[र्षि] नाथ वृषभूभृति सावधाने[नः] ॥ ३१ ॥

यन्मोभवापरिलसन्मणिमञ्जुदीप्ति-
पीताम्बरस्सु[रं सु]मनसः कथयन्ति या[यं] य ।
यद्भोगिभूभृदिति यश्च उरे प्रसिद्धं
वासस्तवावलतु तञ्च स य श्रियं नः ॥ ३२ ॥

अत्युन्नतं तिलकभूषितमायताक्ष-
मुद्ग्लासिमेषलमुदारसडस्रपादम् ।
शेषायवेशितरनन्तपदाभिधेयं
त्वां त्वद्गिरिं य सममेव विचिन्तयामः ॥ ३३ ॥

अल्पेतरश्मविकासकरैरसारै-
र्धोरैरलं तव[भत] लुलायकुलानुसारैः ।
काङ्क्षाधिकार्पणकृतत्रिदिवद्गुनिन्दे
वन्दे मुकुन्दे भवतश्चरणारविन्दे ॥ ३४ ॥

अक्षाणि मे विषयपङ्कमलीमसानि
प्रक्षिप्य [-क्षाव्य] नाथ गुरुणा करुणारसेन ।
पादाभ्युज्जे ननु निजे अमृतप्रदो [दि]
षडेतानि तल्पदय [सङ्गमय] षट्पदकूजितानि ॥ ३५ ॥

मन्देतरश्कुरणामङ्गलकालमेघ-
मन्देडद्यायिसुषुमैकनिकायकायम् ।
वन्दे तमेव वरदं शरम्भुजाक्षं
यं देवमाहुररविन्दगृहासडायम् ॥ ३६ ॥

कमलनयन दीव्यत्कौस्तुभोदारदीपं
भवनभवतु नस्तद्वाङ्मुग्धाभिधानम् ।
प्रथितसदनुभावैस्सात्विडैर्भाव्यमानं
यद्दुतिलक समिन्धे यत्र शङ्गाख्यत्वम् ॥ ३७ ॥

अनुयितमडमीदृङ्मुक्ततां यत्समीडे
मशकशिशुरिवोऽयैर्भक्त [मत्त] मातङ्गखण्डम् ।
क्षममिदमथवा मे त्वां प्रपन्नस्य तूर्णं
तृणमपि वृषशैलाधीश दिव्यास्त्रयन्तम् ॥ ३८ ॥

विषद[ज]विततिरास्तामुत्पलं धिक् सरोगं
कृतमतिकठिनैस्तैर्गोत्रभिद्ग्रावभिश्च ।
नियतममृतदं ते निर्मितातङ्गुलङ्गं
वपुरतिसुकुमारं वासुदेव स्तुतो[वेड]लम् ॥ ३९ ॥

प्रकृतिमडदडङ्कुत्यादिकं तत्त्वजतं
पुरुषमपि शरीरं तावकं सङ्गिरन्ते ।
मधुमथन परं ब्रह्मैकमेवाद्वितीयं
त्वमसि तदपिलश्रुत्यन्ततात्पर्यभूमिः ॥ ४० ॥

निम्बिलविडिततातृन् नीतकालान्निषिद्धैः
निरुपधिकरुणाब्धिस्रातुमस्मानकस्मात् ।
विभुरपडतपाप्मा विश्वभूतान्तरात्मा-
ध्यधिवससि वृषागाधित्यकां सत्यकामः ॥ ४१ ॥

पुनरपि जननीनां येत्र कुक्षौ विविक्षा
निरवधिनि सुभे येदस्ति साक्षादपेक्षा ।
यरणनलिनयुग्मे तावडे देव डे वा
शरणवरणमेते श्रीपते नायरन्ति ॥ ४२ ॥

वरद मद्यपयाराः किञ्चिदालोचिताश्चे-

त्रलिननयन नालं नारकास्त्वत्प्रकृमाः ।

वितरणाकरुणाधास्त्वद्गुणाश्लीलिताश्चे-

दमृतमपि सुधान्धुं [सुरान्धः] स्वल्पमित्याध्यवैमि ॥ ४३ ॥

दृष्टि मम कलुषेऽस्मिन् पादपद्मं त्वदीयं

चरतु कथमिदं ते नाथ हन्तेति चिन्ताम् ।

दुरुपलसुतनृकृत्यद्भुतानःप्रहार-

प्रभृति चरितमस्य श्रीपते निर्धुनीते ॥ ४४ ॥

अशरणां भगवन्नभिरक्ष मामयमहं भवतः करुणापदम् ।

प्रच्युरोगगणैः य पाप्मनां ननु यतश्चयतः प्रसृतोऽस्म्यहम् ॥ ४५ ॥

अतितरामपराधपरम्परां रथयतो मनुजानभिरक्षितुम् ।

कमलया सङ्भेलमभूषयन् छिद्विद्विततमं ततमञ्जनभूधरम् ॥ ४६ ॥

त्रिभुवनैकवदान्यमनन्यधीः किमपि नाथ भवन्तमिडार्थये ।

तव पदाम्भुजभक्तिमनुत्तमां कलय मे लयमेति यथा[या] तमः ॥ ४७ ॥

कृतभुधावमतीन् कुमडीपतीनिष्ठ विडाय मदीयगिरां ययः ।

मधुरिपुं भजतां मधुरस्फुरन्नवरसो वरसोमसुद्धुचुभम् ॥ ४८ ॥

विह्वलया विषयान्तरचिन्तया किमनयाऽपितु कामपि देवताम्

भज मनस्सुमनःप्रकरैः सदा नमसितामसिताम्भुधरोपमाम् ॥ ४९ ॥

तव रमासम्प तुङ्गतमा क्षमा तमपि येन ररक्षिथ वायसम् ।

त्वदितरो निडतिं भत तत्र को न कुरुते कुरुतेऽपि कृतागसि ॥ ५० ॥

अपि कृतागसि तेऽजनयत्क्षमां मयि रमा क्षणमप्यनया भवान् ।

मुरशिपो वरिवर्ति कन[कर]स्फुरद्भनजया न जयावडया विना ॥ ५१ ॥

मधुरिपो भवदीयभुजान्तरं मनसि मे लगताद् धृतकौस्तुभम् ।

स्फुरति यत्र छि मादृशगुप्तये सरसिजोरसिजोपमितायवा ॥ ५२ ॥

कृशिपतिक्षितिभृत्तटभूषणो बलिरिपो दृष्टयं रिपुभीषणो ।

भवति रजयति मूर्तिरिवोल्बसम्भरतके रतकेलिजुषः श्रियः ॥ ५३ ॥

कृशिगिरौ छि स अवे भवान् [वन्] भवान्मितधियामवनार्थमवातरत्

अविरतं मुनयः कमलोल्बसात्पद उरे दडरे यमुपासते ॥ ५४ ॥

तावकं किमपि देव कञ्जभूवामदेववलशासनादिभिः ।

द्वैतैरविरतं निषेधितम् पादपङ्कजयुगं भजामहे ॥ ५५ ॥

अञ्च्यतां दुरितपुञ्जभञ्जनादञ्जनावनिधरावतंसकात् ।

अन्यमत्र नहि चित्तमानये मानये न य विरोधिछानये ॥ ५६ ॥

दासमाविधि [थ] कथासु [धु] नन्दनं

दन्तिनं दशमुभानुजं घ [श्रि] तम् ।

श्रीनिवास यरितानि ते परं कानि वा न विद्वतानि पण्डितैः ॥ ५७ ॥

राजमानविभवां मडीमरुद्राजमानसविडारडा [वा] सिडाम् ।

मानयामि कुण्डिशैलदेवतामानयामि य तदङ्घ्रिमाशयम् ॥ ५८ ॥

देवकीतनय तावकी तनूरिन्दिराविलृतिमन्दिरायिता ।

आतनोति मम नूतनोत्पलश्यामला परमकोमला मुदम् ॥ ५९ ॥

प्रातराशयमडीशभूमिभृन्नेतराश [श्र] य रमापते मम ।

वीतरागविनुतात् त्वदुञ्चकैर्नेतरानिड भजामि निर्जरान् ॥ ६० ॥

नीति [थ] राजिमनुसृत्य नित्यमध्यायराभि विहितं न माधव ।

भेयराभिनुत नो मतिर्भवद्भोयरापि कृपयैव पाडि माम् ॥ ६१ ॥

मेघदर्पलरटीमिवैभरी शेषरीकृतपदाम्भुजा सुरैः ।

भाविता मुनिभिरादितेवता सं [सा] वतादुपविता पदाऽवता ॥ ६२ ॥

दुर्वयप्रथिमगर्वयर्वितप्राज्ञमुदुभिरकृपैरलं नृपैः ।

अञ्जनाद्रियर कञ्जनाभ ते चिन्तये वपुररण्य शान्तये ॥ ६३ ॥

अप्रभुद्धमकृतत्वदञ्जनं कञ्जलोचन कृतात्मवञ्चनम् ।

भावितापरिचितप्रपञ्चनं पाडि यकधर मामकिञ्चनम् ॥ ६४ ॥

वरुणस्य भक्तिमरुणस्य शूलिनो वलशासनस्य वनजासनस्य वा ।

तनुतां य नोत्र विनुतां सुरैस्समं स्मर गाढभक्तिरुगार्द्रदेवताम् ॥ ६५ ॥

कमलाभिरामविमलायतेक्षणां कमनीयमूर्तिममनीषिदुर्गामाम् ।

परमामुपस्थितरमामिमां मनो भज गाढमेव भुजगार्द्रदेवताम् ॥ ६६ ॥

स्मरणं पदत्रभरणं मुकुन्द ते यजनं पदाञ्जलजनं य कीर्तनम् ।

स्तवनं गुणानुभवनं शुभालयप्रजनं

य छन्ति वृजिनं शरीरिणाम् ॥ ६७ ॥

निजवैभवेन नहि केवलं स्वयं तव सारसत्वमुपयाति लोचनम् ।

निजगोचरेऽपि पुरुषे परं रमासम् सारसत्वमुपपाद्यत्यदः ॥ ६८ ॥

रमया सदैव रममाण उच्यते रमानितस्त्वमिति नाथ साम्प्रतम् ।

नविनायताक्ष परमेतदद्भुतं नमद्विष्टकार्यपि मद्विष्टकार्यसि ॥ ६९ ॥

दुरितानि साधु यरितानि वा जनस्तनुते मुकुन्द ननु ते प्रयोदनात् ।

उच्यते स्तवं [वे] विरचितो [ते] पि मे [वयः] परिपोषणं

मधुरिपो तव स्पृहा ॥ ७० ॥

उरगेशभूमिधरगोडमभ्युतं शरणां गतस्य तरणां भवाम्भुधेः ।

सुकरं ननु श्रमकरं यदाश्रयात् उपयोऽपि नैव नपयोधिलङ्घिनः ॥ ७१ ॥

दलितोग्रयाप तुलितोभ [त्र] गूढपाद्विषया त्वन [द]

न्यविषयाशया कृतम् ।

तव नागशैलभवनास्मदाशये चिरमस्तु वीतविरमस्तु सन्निधिः ॥ ७२ ॥

दृष्टयं प्रविश्य दृतसर्वकल्मषो विदुषां विधातुमपवर्गमुत्सवम् ।

तनुते तदीयतनुषु प्रदर्षतः पुरुषोत्तमं सु [मस्स]

पुलकाङ्कुरार्पणम् ॥ ७३ ॥

मदमोडलोभमुपवैरिधूतये परितापकारिदुरितापनीतये ।

किमपि स्मरामि कमलाब्धिकन्यकाडिलिङ्गितैकरसिकं परं भदः ॥ ७४ ॥

अविच्छेदामोदा कलशजलराशेर्दुहितरि-

स्फुरद्गगा नागाधिपशिषरिणीशादिमलिता ।

असौ दासत्रासक्षपणानिपुणा दृष्टदमने

कृतासक्तिव्यक्तिर्निगमणगतीता विजयते ॥ ७५ ॥

विदित्वा तत्त्वार्थानपि विशदमाभायशिरसां

पुराणानि श्रुत्वाप्यसकृदपि बुद्ध्या स्मृतिगिरः ।

समाजे स्थित्वापि श्रुतिनयविदां उन्त विदुषां [विषयान्]

न डातुं शक्तोऽनरकडर किं मे न द्यसे ॥ ७६ ॥

धनायाभिः क्षुद्रं नृपमपि विना यादवन्तुतिं

वपनायानीतीच्छां जनयसि मलायासजननीम् ।

अउन्तामाडत्त्यादसुरभलउन्तारमतुलं

न उन्तारे येतो नयसि भलु चिन्ताविषयताम् ॥ ७७ ॥

अशेषान् शेषाद्देरधिप मम दोषान्निरसितुं

महत्प्रायश्चित्तं मधुमथन नैवास्त्यनुगुणम् ।
 प्रपश्यन्नापीठान्मणिमुकुटपर्यन्तमतुलं
 पवित्रं गात्रं ते परमपुरुषाभूवमनघः ॥ ७८ ॥

स्मृडा दीनत्राणस्थिरभिरुदरक्षासु यद्वि ते
 यशः प्रामुं व्याप्तं यद्वि य रुचिराशासु दशसु ।
 तदाशैषैर्दोषैः शरणितामसम्भावितगुणं
 विपद्भ्यस्त्रायेथा वृषगिरिपते भिन्नमिड माम् ॥ ७९ ॥

नरं वा देवं वा कमपि नलिनाक्ष श्रुतवतां
 प्रसिद्ध्यन्ते [न्तो] दृष्टाः परमभिमतर्थाः कतिपये ।
 प्रपन्नानां त्वां नः परममधिपं भ्रूडि जगता-
 मखो कष्टं सिद्ध्यत्यभिलषितमद्यापि न कथम् ॥ ८० ॥

धनादित्सोपज्ञव्यसनजनितप्राणिविपदां
 महीभृत्याशानां मदनमदनद्धोग्रमनसाम् ।
 मुष्णं दूरे छित्वा मुरमथन मे लोचनयुगं
 वदान्यं वक्त्रं ते वरद शरदः पश्यतु शतम् ॥ ८१ ॥

नियन्ता [न्तर्वि] विश्लेषां नियतमनुकूलस्तव भवन-
 नपन्थानं मुञ्चन्नतिदृढमतिस्त्रास्यस षति ।
 वृष्टानो गोप्ता स्याः स्वयमिति विमुक्तेतरगतिः
 प्रपद्ये भीतीलं परमपुरुष त्वामभयदम् ॥ ८२ ॥

न दा [या] तुं न स्ता [स्ना] तुं न य रथयितुं ते स्तुतिगिरी
 न दा [गा] तुं न ध्यातुं न कलयितुमाराधनमपि ।
 न यष्टुं न स्पष्टुं किमपि तव तुष्टयै पटुष्टुं
 शरण्यौ ते लक्ष्मीरमण शरणं यामि यरणौ ॥ ८३ ॥

अभक्त्या भक्त्या वा शुचिरशुचिर्वा मधुरिपो
 सकृद्वा भूयो वा सकलकलदं त्वां स्मरति यः ।
 निरातङ्गं तुङ्गं निम्बिलमपि दत्सेऽभिलषितं
 न केषामाश्चर्यं जनयति तवौदार्यमतुलम् ॥ ८४ ॥

॥ षति श्री पञ्चमतभञ्जन
 विष्यातातातयज्वभागिनेयामोर्यामादियज्वान्रेयवंशमौक्तिःकाप्ययाथार्य
 तनूभवश्लेषयमक्यकवर्तिरवुनाथाथार्यतनयस्य

श्रीनिवासकृपाविदितनयस्य श्रीसीताम्भागर्भसम्भवस्य
काञ्चीनगरवास्तव्यस्य वेङ्कटार्ययज्वनः कृतिषु श्रवणानन्दे
द्वितीय शतकं सम्पूर्णम् ॥

श्रवणानन्दपद्येषु काठिन्यं यत्र लक्षितम् ।
श्रीशैवस्तातयाचार्यस्तत्रैवं विवृतिं व्यधात् ॥

From a telugu book veNkaTeshakAvyakalApa
Encoded and proofread by Malleswara Rao Yellapragada
malleswararaoy at yahoo.com

——
shrIshrInivAsastavaH

pdf was typeset on June 29, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

